

KURYER LITEWSKI

w WILNI E dnia 4. Grudnia. V. S. ROKU 1809.

S PETERZBURG V. S. d. 17 listopada.

Dalszy ciąg wojennych czynności armii Mullańskiej—Dnia 23 września o godzinie 2giej po południu General Płatow stojący z wojskiem letkim o 10 wiorst od Sylistryi odebrał wiadomość że wielka liczba jazdy nieprzyjacielskiej idzie z Ruszczuka do tego miasta. Ażatym G. Płatow rozkazał ażeby cała kawaleria naprzód o wiorstę ruszyła, bataliony zaś strzelców na miejscu w boiowym porządku z działami konney artylerji zostały pod komendą Generala Adiutanta Xcia Trubeckiego. Za zbliżeniem się nieprzyjaciela rozkazał GM: Grafiowi Strogonow ze wszystkimi pułkami kozackimi, GM. Grafiowi Palen z pułkami drażońskimi Derptskim i Starodubowskim, i GM Lisaniewiczowi na czele ułańskiego Czuhowieckiego pułku, uderzyć na Turkow: prędko odparci ustępować musieli ścigani przez 3 wiorsty. Tam złączywszy się z tłumami w odwodzie pozostałymi na nowo przyszli do bitwy, i upartą walkę rozpoczęli. G. Płatow poprowadził więc swoje woyska do ataku z taką natarczywością, że natychmiast zmieszał wszelkie projekta nieprzyjaciół, odparł i rozproszył ich tłumy pędząc i śmierć zadawając przez wiorst 15 aż do samego ich obozu pod wsią Sati-ugluczy rozłożonego.

Sily tureckie wynosiły w tej rozprawie przeszło 5000 ludzi, złożone z woysk od Wezyra i Pechli-Wan-Agi przysłanych. Poległo turkow więcej tysiąca. Wzięto w niewolę dwubunczucznego Baszę Machmuta, officerow 15, żołnierzy 92. Zdobyto 2 znamiona, z których jedno jest Baszy Machmuta. Z naszej strony polegli woyska dońskiego mężny Podpułkownik Efromow 5ci, kozaków 9 i 2ch ułanow. Ranę odnieśli starszych officerow 2, podofficerow 5, szeregowych 35. Zabito koni naszych 110 a raniono 60. G. Płatow zaświadcza że woyska jego komendzie oddane iak w każdej sprawie tak i w niniejszej okazali odwagę, mężstwo zimną krew i należyte postępowanie.

Szef Orłowskiego muszkietyerskiego pułku GM. Palicyn mianowany komendantem brygady z pułkow Orłowskiego i 6go strzeleckiego. J. J. Mość obiawia swoje ukontentowanie woyskom swoim za bitwę z turkami d. 28 sierpnia pod Kiostindzi—Szef Koływańskiego musz: pułku mianowany komendantem brygady z pułkow musz: Witepskiego i Kozłowskiego—J. J. Mość na przedstawienie Generala od Kawalerji Xcia Wołkońskiego oświadcza ukontentowanie GM. Dialkowi, GM. Okuninowi, GM. Gertzenbergowi, GM. Esipow, tudzież na przedstawienie GL. Glazenap, GM. Palicynowi, Pułko-

wikom Somoyłow, Juszcow, Filipson, Mieszczerinow, Wołosatow, Rusanow, i Podpułkownikowiszefowi 2go Tatarskiego pułku Nikiforow za przyprowadzenie do lepszego nad inne pułki porządku—J. J. Mość w nadgodę za odniesione zwycięztwo pod Rasewat d. 4 września nad Seraskierem Gozrew-Mehmed-Baszą daruje każdemu żołnierzowi po rublu—J. J. Mość obiawia naywyższe ukontentowanie Dowodcom dystyngwującym się w bitwach z turkami dnia 25 sierpnia w przedniej straży, d. 28 pod Kiostindzi, d. 29 pod Zurze, d. 29 i 30 przy dobytciu Kiostindzi, d. 10 września pod Jzmayłowem i Kowarną.

Uformowane będą nowe pułki Finlandzki z 2ch batalionow, Sweaborgski z 4ch batalionow; Alandski z 3ch batalionow, i Tangutski z 1go batalionu. Te pułki składać się będą naprzód z batalionu Kurlandskiego i z batalionu Finlandzkiego przez GM. Kleinmichela uformowanego; powtórę z batalionow garnizonowych Fryderykshamskiego pułku, Wilmanstrandzkiego; potrzebie z batalionow Kexholmskiego garnizonu Gangutskiego, Nowgorodzkiego i Szlisselburskiego; poczwarte z batalionu garnizonowego Pskowskiego. Ażatym nazwiska zgaszonych teraz pułkow przez ich w cielecie do nowych wymazują się z listy.

Minister wojenny odpowiada Mińskiej Gubernii Wileyskiego powiatu obywatelowi Rodziewiczowi proszącemu o powrót wziętych do pułku Tatarskiego jego poddanych Jakuba Perowicza i Michała Korsaka; że pozebranych wiadomościach niema ludzi pod tym nazwiskiem w pułku Tatarskim—Plenipotentowi Pułkowej Grafini Zawiszyney proszącemu o nadgodzenie za krzywdy przez pułk ułański wyrządzone Ekonomowi i poddanemu Aktorki; że dwaj towarzysze przez sledztwo winnemi znalezieni już ukarani zostali; lecz jeżeli tym prosząca niekontenta może podać prozbę do Rządu cywilnego.

Minister sprawiedliwości Xcie Łopuchin obiawia Kazimierzowi Kostrowickiemu Szambelanowi bylego dworu Polskiego skarżącemu się na 1szy departament Senatu, który odsadził Starostwo Ciborskie w powiecie Lidzkim leżące powodem niezłożonego przezeń przywileju: że gdy po rozpatrzeniu dzieła okazało się ono prawnem przeto Naywyżey rozkazano one zostawić bez uważenia.

PARYZ d. 18 listopada. Imperator, powróciwszy z Fonteneblau mimo doświadczonej fadygi od konney jazdy, niezwłocznie udał się do Fryderyka Augusta Króla Saskiego W. Xcia Warszawskiego razem z bratem swoim Hiero-

nimem Napoleonem Królem Westfalskim. Pierwszy to był krok Monarchy po powrocie do tej Stolicy. Bawił się u poważnego Gościa więcej kwadransa; potem do pałacu Tuilleries powrócił. W Meaux W. Vice elektor Taylerand Xże Benewentu uczcił Króla saskiego wysłany tam od Imperatora na spotkanie tego Monarchy. Przybył do nas Xże Anhalt Cetten. Xże Prymas i wielu Xżąt ligi reńskiej tu przyjeżdża. Goniec poprzedzający Królow dwóch Sycylii tu przybył oznajmując o ich wyjeździe z Neapolu, przybyciu do Rzymu, i pospieszeniu ztamtąd do Francyi. Codziennie liczba cudzoziemców pomnaża się w Paryżu. Wielu ciekawość sprowadza na uroczystość zapowiedzianą w dniu 5cim grudnia. Królowa Westfalska wkrótce tu przyjedzie, już opuściła stolicę swoją Cassel.

Nazajutrz d. 16 Imperator zasiadłszy na tronie otoczony Xżętami, Ministrami i innemi Dygnitarzami dawał publiczną audyencyą Deputacyom Rzymskiej, Toskańskiej, Dalmackiej, Senatowi, Posłom zagranicznym i od nich prezentowanym. Deputowani mieli podchlebne przemowy do Imperatora tłumacząc uczucia ludów berłu Napoleona podległych, dzięki składając za opiekę dobroczynną potężną i pełną chwały, nakoniec zapewniając o wierności i przywiązaniu. Prezydent senatu Garnier osobno mówił. Wszystkim odpowiadał Imperator stosownie do okoliczności. Ceremonia wielka z pompą wspaniałą połączona zdumiewała okazałością swoją patrzących.

Na mowę włoską deputatów Rzymskich Xżąt Braschi, Gabrielli, Spada, Bracciano odpowiedział Imperator w następnych wyrazach „Obrazy czynności przodków waszych napelniają duszę moją i nigdy z wyobrażenia mego nienikną. Za pierwszą moją za Alpy podróżą was odwiedzę i w Rzymie czas nieiaki zabawię. Cesarze Francuzcy moi poprzednicy oddzielili was od państwa i gdyby lenników Biskupom waszym oddali. Lecz dobro ludów moich niepozwała żadnego rozdziału. Francya i całe Włochy powinny mieć jeden systemat. Nakoniec Wy sami potrzebuiecie potężnej prawicy. Szczegulniey miło mnie jest być waszym Dobroczyńcą. Lecz niechęć, ażeby wiara przodków naszych cierpiała najmniejszą gdziekolwiek odmianę. Jako pierworodny syn kościoła niechęć oddalić się z waszego łona. Chrystus Pan niewiedział potrzeby fundować monarchii światowej dla Piotra S. Miasto wasze, pierwsze siedlisko chrześcijaństwa nieprzestanie być pierwszą stolicą tej religii. Wasz Biskup jest głową kościoła tak iak ja iestem iego Imperatorem. Ja oddaę Bogu co Boskiego, a Cesarzowi co Cesarzkiego.“

Do deputowanych z Toskanii, na których czele był Kardynał Zondadari, rzekł te słowa „Mości Panowie deputowani z Departamentów Toskańskich! Mile przyjmuję wasze uczucia i wyrazy. Lud wasz z wielu względów nader mnie iest drogi. Połączeni napotym z wielką familią znajdziecie we mnie przychylność oyców do dzieci przywiązanego.“

Prezydent Senatu mówił do Imperatora w tej osnowie „N. Panie! Niemyśliłeś tylko o uspokojeniu ładu, kiedy nagle wywołano Cię do

boju. Pospieszyłeś do nowych tryumfów, i do cudów przechodzących pojęcie nowe dziwy przydałeś. Nikt wstrzymać niemógł orłów twoich, w zwyciężkim polocie. Jedno słowo twoie przecieło ich bieg w moment kiedy nadzieia pokoju błysnęła. Podpisałeś traktat na polu zwycięstwa, i tём dobrodzieystwem oznaczyłeś twój powrót do swoich ludów. Któż wspomni bez zadziwienia te wielkie słowa, któreśmy roku 1807 sierpnia 16 z tronu słyszeli „Nigdy zemsta w moich przedsięwzięciach wpływu mieć nie będzie „Anarchia lądowa, haniebny despotyzm na morzu, są iedyni nieprzyjaciele, których zniszczyć żądasz. Dzieło twoiego geniuszu postępuje wielkim krokiem do wielkiego celu. Odtąd honor Francyi, pokoy i wolność świata wspólną będą sprawą. W tym zawodzie naród mężnych wspierać będzie twoją armią bohaterów. Oświecone ludy iednego i drugiego półkuli względem ich pierwszego interessu, wolności handlu i niepodległości narodowej, spieszą się do świętej ligi. N. Panie! Senat, służący oyczyźnie i ludzkości, gorliwy i wierny w dopełnianiu twoich zamiarów, składa u podnóżka tronu następny adres“

„Nayjaśnieyszy Panie! Udzieliłeś Senatowi przez X. Arcy - kanclerza traktat Wiedeński podpisany w dniu na wieki pamiętnym w dziełach naszych. Chwalebny pokoy zakończył kampanię tylu wypadkami znamienitą. Lud francuzki cieszy się z twojej przytomności: wszystkie iego życzenia są spełnione. Dziwić się będzie potomność nad wielkością twoiego umiarkowania; i nad głęboką mądrością twoich układów. Chwała twoja okrywa blaskiem nie tylko wiek teraźniejszy, lecz równą świetność przyszłym gotuje. Współżyciacy z równym są podziwieniem dla Ciebie N. Panie iak i przyszłe pokolenia. Szczęście ogładania twojej poświęconey osoby przeżywaie wszystkich uczuciem głębokim wdzięczności i posłuszeństwa. Napełniłeś Europę trofeami twoimi: na szczycie tego momentu iśnieie teraz palma pokoju: ona zapewnia rolnictwo i przemysł, ożywia handel i rękodzieła, a iako roszełka pokoju świata iest najsłodszą nadgodą trudów W. J. Mości. Przywiązane ludy poświęcają Ci swoją miłość w tym uroczystym i tklwym wyrazie „Naywiększemu z Bohatów, który dla szczęścia świata iest zwycięzcą, wdzięczny Narod“

„Senatorowie! odpowiedział Imperator, dziękuję Wam za oświadczone dla mnie wasze uczucia. Dni przepędzone daleko od Francyi, są dla mego szczęścia zgubione. Daleko od mojej wielkiej familii niema dla mego serca żadney pociechy. Czuję mocno i wyznać muszę że lud mój miał szczęśliwszych doskonałych i potężniejszych Monarchów i mieć ich będzie, lecz nigdy nieposiadał Panującego i nigdy mieć nie będzie któryby więcej ode mnie Francuzów kochał.“

Zatym przyjmował w sali pokoju Kollegia, Instytutu, Uniwersytet, Konsystorze Protestantów i inne władze; odbierał od nich adressa i powinszowania—Ambassador potężnego dworu przedstawił Imperatorowi między innemi Graffa Ogińskiego, Ambassadorowie Xże Frias Hiszpański, Xże Monteleone Neapo-

itański, poseł Perski prezentowali się Monarsze i drugih wprowadzali. Minister Champagny Xże Cadore przedstawiał Xżat Niemieckich i Portugalskich. Poseł Pruski Krusemark miał słyszeć wyrazy przychylności Napoleona dla Fryderyka Gwilhelma. Ambassada szwedzka ieszcze nieskończyła swoich negocyacyi.

Odezwa Generała Juliana Bessieres, do mieszańców wysp Yońskich wydana, warta iest publicznego ogłoszenia. „Słuchaycie Yończykowie, pisze Bessieres, straszney nauki doświadczenia. Anglicy uwiedli Króla Sardyńskiego, i ten monarcha z rejestru Mocarzów Europeyskich wymazany został; oszukali Króla Neapolitańskiego, i ten stracił koronę; namówili Króla pruskiego do wojny, stracił też większą część państwa swojego; podburzyli Ccsarza austriackiego, zrzec się musi wielkiej części swojej monarchii; zbuntowali szlachtę i mnichów Hiszpańskich, wkrótce też oni exystować przestaną. Tak spełnia się Napoleona wyrocznia. Gina wszyscy zaślepieni stronnicy wygnanego z ładu narodu. Spisane będą imiona wszystkich wiernych i gorliwych obywatelów; ten registr podany będzie Imperatorowi. Spisani podobnie będą zdraycy ażeby przykładną karę odnieśli. Słowem strzeżcie się tych nieublaganych nieprzyjaciół ludzkości, oraz szczęścia które Napoleon zgotował narodom, bierzcie się do oręża na ich odparcie, inaczej zginięcie.”

Zgromadzenie prawodawcze ma odmienić swoją organizacyą i odtąd nazywać się będzie radą prawodawczą—Anglicy na uroczystość 50 letniego panowania Jerzego 3 uwolnili wszystkich ieńców mających wyżej lat 50ciu wieku swego—Między Calais a Dover pływac zaczęły statki pocztarskie, ztąd wnoszą drudzy że negocyacje o pokoy morski są zagaione—Imperator niema wyiechać do Hiszpanii aż na początku nowego roku. Woyska nieprzestają tam ciągnąć ze wszystkich departamentów.

MUNICH d. 16 listopada. Już wątpliwości niema o poddaniu się Tyrolczyków. Dnia 8 Andrzei Hoffer wydał odezwę do swoich współbraci wzywając ich do posłuszeństwa prawey władzy. Ogłosił iż wątpliwości mieć niemożna o pokoiu d. 14 podpisanym; zapowiedział więc że żadney dla insurgentów niema nadziei. Doniosł że zabrawszy naczelników powiatowych za ich radą wysłał deputatów do Vice-króla włoskiego, że ci odnieśli zapewnienie zupełnego przebaczenia. Wystawił że Tyrol od Austrii opuszczony niemoże passować się przeciwko potędze Napoleona bez widoczney zguby. Trudno przeciwko wodzie płynąć, ani można przeciwko woli Boga powstawać. Opisał że Bawarczykowie i Francuzi zewsząd w granice wtargneli, że w prędkim poddaniu się iedynie zostaje zbawienie—Naczelnik Siberer oddał się w zakład francuzom na pewność poddania się Tyrolczyków. Wkrótce uspokoiły się okolice Szteynach i insurgenci broń złożywszy rozeszli się. Ober Inthal, Hertenberg, Petersberg i Imst brońowały i poddały się. Poźniej Landeck, Reuty, Matray, Kitzebitel, Botzen, Brenner rozbroione zostały. Woyska Bawarskie od Kufszteyn i Saltz-

burga idące połączyły się w Tyrolu z woyskiem Vice-króla wkraczającym od Karyntyi i z woyskiem G. Rusca oraz Generała Vial które od Włoch przez Trydent wtargnely. Już poczta iedna spokojnie przeszła przez Inspruck Botzen i Trydent. Vice-hetman Berthier Xże Neufchatel i Wagran doniosł o tém uspokoiniu Tyrolu Xciu Averstadt i Eckmil na czele armii fr: w Austrii pozostałemu — W Jlliryi podobnie uspokoino rozruchy: iednak komunikacya między Laybach i Klagenfurt przerywana—Król Bawarski wysłał Pełnomocnika swego do urządzenia Tyrolu, do wprowadzenia administracyi i uczynienia pokrzywdzonym sprawiedliwości, polecając znosić się z Vice-królem włoskim. Tyrol po dawnemu podzielony będzie na 3 cyrkuly, od imienia rzek Inn, Eisack, Adiga nazwane—G. Wrede powrócił do familli.

Vice-hetman Berthier i Massena iuż wyiechali z Niemiec i są za Renem. W Auszpurgu paradowały przed niemi woyska francuzkie polskie i bawarskie. Xże Neufchatel rozmawiał z Generałem dywizyi Moulin i Generałem hrabią Bronikowskim dowodzącą drugiey legii Nadwiślańskiej. Wszystkie woyska spieszenie opuszczają Austrią. W Prezburgu iuż niema ani iednego żołnierza. Za tym woyskiem spieszenie Cesarscy posyłają z Komorny znaczne summy; niedawno 20 wozów ładownych gotowizną pociągnęło za uchodzącą armią. Korona też węgierska, która zagrożona w Offen w ostatney kampanii była w głąb Węgier uwieziona, nazad powróciła. AX. Ferdynand do Brin przyiechał. AX. Jan w Budzie nayduie się. Kiedy tak woyska wyciągały spełniając ustawy traktatów zapytał ieden Sas grenadyera od gwardyi Imperatorskiej „Zwalczywszy teraz Dunay gdzież się obaczemy? W Grecyi, odpowiedział mężny gwardyak „Główna kwatara woysk Vice-króla włoskiego będzie w Grac. Korpus 11sty nowo formuiący się stać będzie w Jlliryi; do niego należy dywizya Carra S. Cyr, która dotąd stała w Saxonii.

Wszyscy w Niemczech zajmują się teraz naprawieniem tego co wojna zepsuła. Nieszczęśliwa Ratyzbona zbombardowana, spalona i zrabowana podnosi się ile może z ruin. Dla ulżenia ciężaru od przechodzących woysk, Xże Prymas przyjeżdża do tego miasta. Stolica Frankfort złożyła 20 t. franków na zasilenie mieszańców. Król Bawarski przynosi wszelką pomoc dla miasta Scharding podobnie spalonego. Nad utwierdzeniem Passau ieszcze códzień pracuje 10 t. ludzi. Od Czech i Austrii rozszerzają fortyfikacye, wznoszą warownie daleko w polu podług rozkazu Napoleona: robotami kieruje G Chamberlac,

LONDYN 10 listopada. Posyłamy na morze srzodziemne 5 okrętów liniowych dla wzmożenia Lorda Colingwood krążącego przed Tulonem. Flotta francuzka od 17 okrętów liniowych wybiegła z tego portu mając przeprowadzić żywność do Barcelony; lecz bez skutku nazad powróciła, straciwszy 4 okręty, z których 2 osiadły, a 2 na powietrze wyleciały. Czekać potrzeba urzędowego w tym doniesienia. Admirał Hood płynie na morze czarne, gdzie dokazywać przedsiębierze. Konstantynopol ma

dostatkiem żywności z Egiptu i Archipelagu. Do Sycylii idą także posiłki; lękaia się tam wyładowania Francuzów.

G Wellesley Lord Wellington bawi w Lizbonie. Cwiczył w obrótach woyska Portugal-skie. Flotta nasza zawinela do Lizbony z wielkimi zapasami żywności i amunicyi tudzież przyniosła 1000 ludzi na dopełnienie regimentów. Junta Sewilska zapotrzebowała mundurów i trzewików na 25 t ludzi. Ambassador nasz nieukontentowany z Hiszpanów do Anglii powraca—W Ameryce południowej nowa rewolucya wywróciła ustanowioną Juntę. Lud w Buenos Ayres i całej prowincyi chce być wolnym i nikomu niepodległym. Anglicy doświadczyli wielu przykrości od rozhukanego pospólstwa. Dawniejszy Generał Gubernator Liniersiedzie do Brezylji: w Rio Yaneiro spodziewaią się jego przybycia—Lord Minto odwołał naszego posła z dworu Perskiego.

W Stolicy naszej Rząd stawia statwę konną Jerzego 3go. Na obchod 50cioletniego panowania uwolniono wszystkich ienców, iakiegokolwiek bądź narodu, którzy tylko liczyli sobie wyżej lat 50—P. Perceval niekontent ze swoich pomocników w administracyi skarbu, wezwał Lorda Sidmouth, lecz ten słabością zdrowia wymówił się od posługi—Na wyspie Walcheren dowodzi G. Coote. Handel w tę stronę wszelką łatwość znajduje; cło najmniej i ledwo wystarcza na opłatę celników—Tyrolscy posłowie tu przybyli: tryumfalnie zaprowadzono ich do kawiarni Loyds.

HAMBURG d. 25 listopada. Xże Meklenburski Fryderyk Franciszek wydał rozkaz ażeby naysurowiej obchodzono się z wprowadzającemi towary angielskie osadowe. Oprócz konfiskaty całego okrętu osobno karany będzie każdy kupiec w miarę jego zdrady. Donosicielowi o składach angielskich czwarta część wartości obiecana w nadgodę; i nadto milczenie zaręcone względem jego imienia. W tym porządku niedawno skonfiskowano w Wizmar okręt z towarami osadowemi, który rzeczywiście był angielski, lecz imię nosił duńskiego kupca. Papiery okazały się w Londynie fabrykowanemi.

Zapowiadaią arcy ważną wiadomość o przystąpieniu bliskim miast anzeatyckich do ligi reńskiej. W tym celu miasto Hamburg wysłało swojego Senatora do Paryża, toż samo uczyniła Libeka. Bremen także należec ma do tegoż losu—Co Dania przedsiębierze w tych okolicznościach? niewiadomo. Negocyacye ze Szwecyą iuż są rozpoczęte w Ienkopink; a drugie w Paryżu. Xże Holsztyński Oldenburg Augustenburg następcą tronu Szwedzkiego wybrany pojechał do Paryża. Rozumieią powszechnie że ta podróż nie bez celu wielkiego.

Pisma duńskie powstaią na Anglików za zmyślenie pisma nieiakięgoś w imieniu Xcia Wielkorządcy Norwegii do Konsula duńskiego w Gothenburgu. Wyrażaią że nigdy Konsul żaden w czasie wojny nie był w pomienionem porcie, i nigdy Xiaże Duński niepisał listu tak przeciwnego honorowi, sławie, i dobru oyczynny—O powrocie Króla pruskiego do Berlina niesłychać. Francuzi zostawiwszy 300 dział ku obronie Gdańska, przenoszą drugie 300 armat na inne miejsce równie obrony potrzebujące.

Są to działa Prusakom wydarte. Załogi w Sztetynie Kistrynie, Głogowie spodziewaią się długo jeszcze tam zabawić—Korpus Marszałka Davoust będzie ostatnim w kolei wyyscia z kraiów austriackich kiedy umówione kontrybucye w gotowiznie i dobrych wexłach opłacone będą.

WARSZAWA d. 2 grudnia. Stolica nasza długo będąc pod rządem pruskim miastem pogranicznym zyskała teraz wielkie wygody co do bezpieczeństwa, i dowozu żywności, przez rozpostrzenienie kraiu na mił 30 od Austrii. Z tej strony twierdza Zamość zasloną będzie. Do odzyskaney Gallicyi zaprowadza się nowa administracya; formuią się Sady pokoju, i dalsze ustanowienia, iakie są w Xięstwie Warszawskim—Podpułkownik Mikołaj Xże Sapieha mężnie walczący w ciągu ostatniej kampanii w dywizyi G. Dąbrowskiego mianowany został przez Napoleona Kawalerem legii honorowej.

Xże Poniatowski podzielił całe woysko na 2 Dywizye, każda od 5ciu brygad. Generałami dywizyi są Zaiączek i Dąbrowski; przy nich szefami sztabu Pułkownicy Kossecki i Cedrowski—Pod 1szym służą Generałowie brygady Sokolnicki, Aksamitowski, Niemojewski, Hauke, Biegański; pod 2gim są GG. Brygady Kamiecki, Woyczyński, Krasiński, Piotrowski, Kamiński—W brygadach służą Pułkownicy: w 1szej Zoltowski z pułkiem 3cim piechoty, Downarowicz z 2 batalionami od pułkow 10go i 11 piechoty, Adam Potocki z pułkiem 4tym iazdy Gallicyyskiej, Ryszczewski z p. 5tym, Tuliński z p. 1 huzarów; w 2giey Tyszkiewicz z p. 2gim iazdy, Umiński z p. 8mym huzarów; w 3ciey Kęszycki z p. 4tym piechoty gallicyyskiej, Przebendowski z p. iazdy: w 4tej Szneyder z p. 1szym piechoty Gal, Zawadzki z p. 1szym iazdy Gal, w 5tej Weysenhoff z pułkiem 12tym piechoty, Miaskowski z p. 3cim piechoty, Stuart z p. 8mym, Hornowski z p. 6tym piechoty Gall, Malachowski z p. kirysierów, przy teyże brygadzie korpus Weteranów i Inwalidów: w 7mej Dziewanowski z p. 6tym iazdy i batalionem p. 2go Gall: w 8mej Sierawski z p. 6tym piechoty, Siemianowski z p. 2gim Gall, Xże Czartoryski z p. 5tym piechoty Gall, Turno z p. 5tym iazdy Gall: w 9tej Malachowski z p. 1szym piechoty, Przyszykowski z p. 3cim iazdy Gall: w 10tej Rozwadowski z p. 6 i 7m Gallacyyskiemi. Sztab główny składaią GB. Fiszer, Pułkownicy Rautenstrauch, Nowicki, Cichocki, Krakowiecki i Szumlanski, Podpułkownik Kamiński, Kapitan Wierzbolowicz, Porucznicy Langert, Lewiński, Finke; Podporucznicy Zaiączkowski, Belke, Tupalski.

Dziś obchodzimy uroczystym sposobem rocznicę Koronacyi Imperatora fr: Napoleona. Parady woyskowe, nabożeństwo, illuminacye, bale, uczty są powszechne. Miasto Podgórze na przeciw Krakowa położone obchodziło oktawę przyyscia tam Polaków; i dla powracaiącego Xcia Poniatowskiego wystawiło bramę tryumfalną.

Kommissya Wileńskiego Prowiantskiego Depo wzywa do targu na dostarczenie 250 sążni drzew na rok 1810 na sessye ranne od godziny 10 do 12tey każdego dnia aż do d. 16tego mego grudnia.

DODADEK